ФАРМАКОЛОҐІЯ, КЛІНІЧНА ФАРМАКОЛОҐІЯ, ТОКСИКОЛОҐІЯ

ОСОБЛИВОСТІ ЗМІН ПОКАЗНИКІВ ВІЛЬНОРАДИКАЛЬНОГО ОКИСНЕННЯ БІЛКІВ І ЇХ КОРЕЛЯЦІЙНІ ЗВ'ЯЗКИ У НИРКАХ ЩУРІВ ЗА УМОВ ЗМІНЕНОГО ФОТОПЕРІОДУ ТА ПРИ ІНТОКСИКАЦІЇ ТЕТРАХЛОРМЕТАНОМ

Григор'єва Н.П., Лопушинська І.В., м.Чернівці, Україна, Буковинський державний медичний університет

Деякі фактори зовнішнього середовища, а саме: зміни інтенсивності та тривалості освітлення, довжина фотоперіоду, а також токсичні речовини і прооксиданти впливають на стан окислювальних процесів в організмі тварин та людини. Так, вміст продуктів пероксидного окиснення макромолекул, активність деяких антиоксидантів залежать від інтенсивності освітлення та довжини фотоперіоду. Відомо, що надходження в організм токсичних сполук різко пригнічує антиоксидантну систему і підвищує вміст продуктів пероксидного окиснення ліпідів і білків у печінці, нирках.

Метою нашого дослідження було встановити особливості прооксидантного стану, за показником окисної модифікації білків, у нирках щурів за різних світлових режимів та дії тетрахлорметану.

Об'єктом дослідження були нелінійні білі щурі-самці масою 180–200 г, яких утримували за умов віварію зі сталою температурою (+20 °С) за різних світлових режимів. Експериментальне освітлення тварин проводили за умов віварію лампами денного світла інтенсивністю 1500 люкс протягом 7 днів з моделюванням таких світлових режимів: 1) експериментальне рівнодення (в режимі 12 годин світла до 12 годин темряви), 2) тривала темрява – 0 год світла : 24 год темряви, 3) постійне освітлення — 24 год світла : 0 год темряви. Інтоксикацію тварин тетрахлорметаном (ІТХМ) здійснювали введенням його внутрішньошлунково дворазово (через день) із розрахунку 0,25 мл на 100 г маси тіла щура у вигляді 50 %-го олійного розчину. Евтаназію тварин проводили шляхом декапітації під легким ефірним наркозом о 8.00 годині з дотриманням вимог Європейської конвенції із захисту хребетних тварин, яких використовують з експериментальною та науковою метою (Страсбург, 1986). У пост'ядерних супернатантах 5 %-х гомогенатів нирок (у трис-HCl буфері, pH 7,4) вивчали рівень окисно-модифікованих білків. Встановлено зростання вмісту окисно-модифікованих білків на 34 % при інтоксикації тетрахлорметаном в порівнянні з контролем за умов експериментального рівнодення та вдвічі за умов тривалого освітлення та постійної темряви. А також спостерігали пряму кореляційну залежність за умов рівнодення і постійного освітлення та зворотну — за

умов темряви та одночасної дії тетрахлорметану. Отже, тетрахлорметан є токсином який діє на клітинному рівні і змінює показники вільнорадикального окиснення білків у нирках щурів незалежно від умов освітлення.

Показники вільнорадикального окиснення білків у нирках щурів за умов зміненого фотоперіоду та при інтоксикації тетрахлорметаном

Показники↓	Умови					
	12С:12Т	12:12/ІТХМ	0С:24Т	24:0/ ІТХМ	24С:0Т	0:24/ ІТХМ
Окисно-модифіковані білки, о.о.г./мг білка	24,3 ± 1,35	32,5 ± 2,15 [a]	13,8 ± 1,85	23,8 ± 1,95 [a]	13,7 ± 1,18	25,4 ± 2,05 [a]
Показник кореляції, R		R= +0,64		R= +0,86		R= -0,89

Примітка. [a] — вірогідність різниці з показниками контрольної групи $p \leq 0,05$.

ФУНГІСТАТИЧНА І ФУНГІЦИДНА ДІЯ НОВОГО ВІТЧИЗНЯНОГО АНТИСЕПТИЧНОГО ЛІКАРСЬКОГО ЗАСОБУ (АЛЗ) ЦИДІПОЛ* В ЕКСПЕРИМЕНТАХ І КЛІНІЦІ

Кравченко В.Г., Попова І.Б., Кравченко А.В., Макарова О.О., Шкляренко Г.М.,
м. Полтава, Україна

Широка розповсюдженість грибкової патології шкіри і слизових оболонок лікарському загалу загальновідома. Для лікування клінічних її різновидів існує досить велика фармацевтична група препаратів, як вітчизняних, так і зарубіжних. В нашому повідомленні ми прагнемо привернути увагу фахівців на можливість використання ще одного фармацевтичного засобу для досить успішного лікування мікозів. Мова про відомий противенеричний препарат Цидіпол, який внаслідок технологічного удосконалення шляхом окислення окремих інгредієнтів комплексу, набув нових фармакологічних властивостей, в тому числі в дії на різного роду патогенних грибів. Даний антисептичний лікарський засіб (АЛЗ) ми умовно іменуємо як Цидіпол*.

Метою даного дослідження стало доведення в експериментах і клініці антигрибкових властивостей Цидіполу*. Експериментальні дослідження засобу на культурах патогенних грибів проведені за загальноприйнятими методиками. Гриби-дерматофіти (*Microsporum canis, Trichophyton rubrum, Microsporum ovale*), дріжджоподібні гриби роду *Candida albicans*, плісняві гриби суцільним газоном засівали в чашки Петрі на поживне середовище Сабуро. Після цього поверхня агару ділилась на 3–4 сектори. В двох-трьох секторах в агарі робились кільцеподібні лунки і в них вносили по одній краплині засобу, третій або четвертий сектор служили контролем. Чашки поміщали в термостат при оптимальній для росту грибів температурі — 27С. Враховування результатів проводили через 6–14 днів за величиною зони відсутності росту грибів. В подальшому, з метою визначення мінімальної концентрації засобу, яка впливає згубно на гриби, застосовували метод серійних розбавлень препарату в рідкому середовищі Сабуро (цукровий бульон). Результати трьох послідовних серій досліджень переконливо підтвердили